

Velká očista.

Není ničeho na této zemi, co byste vy, lidé, mohli z vděčnosti dát za to, že vás Bůh osvobodí od temné havěti, kterou jste sami rozmnožili svým falešným chtěním!

Kdybyste se alespoň snažili pochopiti, že boj Světla proti všemu temnému není Světlu žádnou radostí, nýbrž přemáháním a ničením vši špíny nejodpornějšího druhu! A při tom největší část lidí, pro jejichž osvobození se tak děje, se ke všemu staví ještě na stranu jedovatých temnot, jen aby svým nízkým myšlením ztěžovali cestu nositeli Světla!

Hněv všemohoucího Boha bije již do řad těchto rouhačů, kteří jsou jako nejohavnější havěť odsouzeni k zadušení ve svých odporných slinách. Svět musí být očištěn od tolika zla!

Tento výraz není pěkný, ale není jiného slova pro něco, co je naprosto nevyslovitelné ve své hnusné zavrženosti. Ani tato pozemská řeč nestačí ke správnému označení takového druhu nízkého myšlení.

Jedině výrazy „chamrad“ a „havěť“ mohou naznačiti dva základní druhy těchto vyvrženců, kteří se sami vyloučili z jakékoliv možnosti záchrany. Nejsou schopni vytvořiti ani **jediné** čistší myšlenky. Rozšiřují kolem sebe jen vše rozežírající jedovaté sliny, které však nyní sžíravě dopadnou na ně zpět a musí je rozložit!

Rozervání nevylíčitelnou, nenávistnou závistí budou se

potáceti v úzkosti a strachu, v zděšení a hrůze. Žádná ruka se nepozvedne, aby zmírnila jejich dobře zasloužený úděl.

Budou odstrčeni od všeho, co usiluje ke Světlu a duchovní svobodě. A teprve až budou biti nouzí a utrpením a zmítání nevýslovnými bolestmi, probudí se v nich uvolňujícím rozkladem jejich duchovní jiskra. Bude žalovati, že ji svým nepřátelstvím ke Světlu zanedbávali a že ji chtěli nechat zahynout. Jiskra vyšlehne v každém jednotlivci. Bude bolestně pálití svou neztišitelnou touhou, až spálí vše, co ji drželo dole.

Tak pokračuje rozklad současně zvenčí i zevnitř, ruku v ruce v neuvěřitelném utrpení, po staletí, tisíciletí. Vzdálena je každá pomoc, daleko jakákoliv úleva. Jen strach se stále stupňuje až v dravé zoufalství. Nakonec bude vědomé já úplně rozežráno, nic z něj nesmí zůstat.

Toto jsou cesty všech prokletých od okamžiku, v němž Bůh stáhl svou ruku zpět a ve svatém hněvu oddělil je od možnosti přijetí záchranné milosti! Tu musel zavržený klesnout, musel být stržen do propastí hrůzy a zničení, neboť se mu nedostalo shůry žádné opory!

A ten den nejsvětějšího soudu je nyní zde! **Vy**, kteří usilujete vzhůru, budete osvobozeni od veškeré havěti a nástrojů temnot tak, jak jste již osvobozeni svatým Světlem na dlouhý čas od knížete temnot! Děje se tak proto, abyste opět mohli zesílit a nemuseli se ho již obávat.

Celá země, která vás nosí, vyletí po očistě od temnot vzhůru i s vámi do čistších a světlejších úrovní. –

Až budete potom moci opět dýchat **čistotu**, až z vás všechno spadne, co vám zavíralo jasný výhled ke Světlu, **pak** v pohledu nazpět teprve poznáte jak odporné bylo bahno, v němž jste dosud žili. Teprve při tomto pohledu nazpět vámi otřese ošklivost a hrůza ... a ... snad ... pak snad ve vás vykvete alespoň část **té** vděčnosti, kterou byste měli Bohu vzdávat již dnes za veliké dílo lásky, které On na vás naplňuje touto očistou!

Již dávno jste mohli ba museli poznat, jak nadlidská trpělivost a shovívavost dávala lhůtu k obratu i těm dokonce již zavrženým. Mohli byste to vidět i ve vašich vlastních řadách!

Pomyslete jako na **malý** příklad na ty, kteří se sami **dobrovolně** připojili k Poselství a pak opět odpadli!

Nemluvím o dřívějších událostech ve světlejších úrovních. Nemluvím o dřívějších slibech, povolených jako splnění dobrovolných proseb, ne, mluvím **jen o krátké chvílce tohoto pozemského bytí**. I v ní je toho dost, aby se člověk s odporem odvrátil od **těch** lidí, jejichž celé myšlení jest jen nízkým výplodem uražené ješitnosti nebo zklamání z nějakých nesplněných pozemských přání nejrůznějšího druhu, jakož i velikášství, které se nemohlo uplatnit.

Jen se ohlédněte, všude najdete takové lidi! Snad jste je i dobře znali, takže vám nemusím uvádět jejich jména. Jména, která budou jednou pálit ve vašem vědomí, až uvidíte, že Boží spravedlnost se nenechá posmívati a začne působit zvratně v pravý čas tak, jak by to člověk nikdy nedokázal.

Soud ve své moudrosti a spravedlnosti srazí vás v úctě na kolena. Budete prositi o odpuštění za to, že jste v zlosti nebo

rozčilení často předbíhali svými přáními skutečnou spravedlnost, aniž byste mysleli na všemohoucnost Boží, která zasahuje mnohem ostřeji a jistěji, také neúprosněji než jak by si člověk vůbec dovedl představit.

Pán se nenechá posmívat! A posměškem jest i neuposlechnutí jeho svatých zákonů. Myslí-li člověk, že může jednat podle **svých** přání, aniž by se staral o Boží spravedlnost nebo domnívá-li se, že se může oddat svým **náladám**, aniž by ho zasáhla odplata, tu se posmívá všemohoucí spravedlnosti Boží!

Pán se však nenechá posmívat! To je výstraha, která přináší každému následek. A den těchto následků jest zde!

Ohlédněte se pátravě ještě jednou po lidech a jejich jednání dříve, než nyní padnou do tvrdých mlýnů odplaty a zmizí v nich navždy! Jsou mezi vámi mnozí, kteří všechno prožili se mnou. Nebude vám za těžko získati si poznání, které vám může v budoucnosti **prospěti**.

Lidé, které míním, našli v Poselství to, co již dlouho hledali a poznali to podle **svého** tehdejšího **tvrzení** jako pravdu!

Pak se k nám přiblížili, ne my k nim. Oni sami přišli **k nám**. **Já** jsem je nevolal! **Oni** ve značné míře využívali našeho času, přirozeně v úmyslu, aby získali něčeho **sami pro sebe**. Připusťme v dobrém, že hledali **duchovní** prospěch a užitek.

To také mohou a mají najít v bohaté míře v Poselství, v mých přednáškách, jakož i v jednotlivých hovorech, hledají-li vysvětlení o věcech, které lidi **povznášejí a zušlechťují**. Poselství samo svým druhem o tom svědčí. Stejně jsou i rozhovory.

Toto **všechno** jim bylo poskytnuto, i když někdy se zdráháním. Tito lidé, i když prosí, zpola si to vynucují, což jest vyvoláno jejich sobectvím a ješitností, která je také později od věci oddělila.

Když se domnívali, že již vyplnili své dosavadní mezery ve vědění a že se jim nedostane již žádného prospěchu, ustoupilo také i Poselství do pozadí. Známé již chtění všechno vědět lépe se zvolna vynořilo v jejich nitru. To je průvodce veškeré ješitnosti, především však vždy **uražené** ješitnosti. Co však takové ješitnosti zasadí často tu nejtěžší ránu je to, že se nikdy neucházíme ani nebojujeme o toho, kdo se odvrátil. Mně je to úplně lhostejné. Každý člověk musí mít přece svobodnou vůli k rozhodnutí, má-li mu toto přinést hodnoty nebo zničení. Jen **on sám** nese za to plnou zodpovědnost.

Z tohoto důvodu odmítám také vždy **ovlivňování jakéhokoliv druhu**. Je to tedy úplný **opak** toho, co by takoví lidé po svém odpadnutí rádi chtěli tvrdit, aby tím své nepěkné jednání a zlé chtění omluvili a takovým směšným způsobem alespoň poněkud odůvodnili.

Raději si sami dávají ubohé vysvědčení vnitřní prázdnoty, jen aby se mohli oddati své zlé vášni působiti škodu nebo hořkost tam, kde se domnívají cítiti, že je jimi opovrhováno!

Jsou příliš zbabělí a příliš domýšliví, než aby si prostě řekli, že se už v začátku oni **sami** mohli mýlit, když se jejich myšlení později změnilo. Měli by si říci, že to byli oni **sami**, kteří přišli a opět odešli a že také nemají žádného práva činiti nějak zodpovědným za tento **svůj** zdánlivý omyl někoho, kdo se o ně neucházel a ani jich nevolal.

Takovým nesmyslným výpadům přece odporuje každé mé slovo, které jsem dosud napsal a řekl. A já **žiji** tato slova! Nelze mne oddělit od mých slov! A toto slovo je nyní vpáleno pevně, věčně a nezměnitelně do celého stvoření!

Tak chtějí se nyní mstít **ti** tvorové, kteří očekávali **více**, než byli **schopni** přijmouti. Jejich stanovisku chyběla potřebná čistota jejich přání a duchovní pokora. Vždy ve všem stavěli opět jen **pozemské** jako hlavní cíl své cesty.

Ani čistě lidsky nelze takovému jednání rozuměti, leč prostým vysvětlením, že lidé takového druhu se nemohou ovládnouti. Musí se lstivě a záludně oddat svým sklonům působiti jiným jen pohoršení a pokud možno škodu, aby se z toho těšili. Je to často chorobné založení, které nachází vnitřní uspokojení v takovém jednání.

Je-li však možno, aby při tom dosáhli bez námahy **pozemského** užitku, učiní tak bez zdráhání jako vítaný doplněk svých činů.

Vlastní základ všeho toho leží mnohem hlouběji. Lze jej vysvětliti jedině ve smyslu Poselství:

Tito lidé stali se vlažnými. Ve své vlažnosti a slabostech byli temnotami stále víc a více lákáni a **nepozorovaně** uchopeni. Protože nekladli žádného odporu, byli zachyceni pevně, k neuniknutí. Nebránili se, protože dotek temnot, hladící jejich slabosti, je naplňoval uspokojením.

V myšlenkovém pohrávání pak nastalo nevyhnutelné spojení. Temnota zasyčela ... a oni se stali rádi poddajnými

nástroji a ještě k tomu něco přidali.

Jejich původní vlažnost stupňovala se v nepřátelství. Ztěží ovládaná nenávist zahalila i nakonec všechno jejich myšlení i jednání.

Samozřejmě stejnorodé proudy hledají vždy spojení. Najdou se a vaří pak společně jedovatý nápoj, kterým svou oběť obmýšlejí. Ale tentokrát jej budou muset vypít sami, až do poslední krůpěje, podle svaté vůle Boží, která svou všemohoucností ve zvrtném působení na ně dopadne!

Všechno, co ve svém pomlouvačném myšlení a stejnorodém jednání připravili, co ve svém chytráckém falšování skutečných pojmů a událostí zformovali, stane se ostrým mečem **proti nim!** I to nejmenší, sotva viditelné, falešné myšlení svalí se na ně stonásobně zesíleno; neboť jejich nenávist směřovala proti svatému Světlu!

I naprosto neznalý, vnější divák může velmi lehce označiti špatnost tohoto neuvěřitelného jednání. Žádný člověk nemůže toto jednání označiti jako „dobré“; hned a bez pomůcek je v tom viděti **zlé** chtění! A zlo může přicházet jen z temnot, nikdy ze **Světla**.

Po tom se pozná, kde číhají **temnoty**. A to co temnota nenávidí, co pronásleduje svou nenávistí, tj. **jen** Světlo a všechno světlé. Každý, kdo v klidu zkoumá, nalezne hned důkaz, kde jest temnota a kde Světlo.

Je to podle zákonů stvoření a dá se to z mého Poselství podrobně zdůvodniti. Vždyť temnoty nenávidí Světlo a snaží se je

napadat a špinit, kde jenom mohou!

Kam temnota útočí, tam jsou světlé hodnoty! To bude lidem v budoucnosti jasně viditelné. Budou moci podle toho usuzovati a jednati, aby úplně vymýtili zlo, které se **musí** takto **samo** vždy označiti!

Velmi lehce se rozezná, co je temnota a kdo k ní patří, podle **druhu** chtění, které se jeví v jednání.

Tímto příkladem dávám vám ponaučení, které máte ve svém budoucím bytí využití. Současně vám ukazují, jak ošklivý a odporný jest zápas s temnem, protože temno působí **vždy** jen záludně, zákeřně, lživě a zlovolně. Krouť se v bahně svých vlastních žádostivostí a stříká jedem po všech, jimž platí jejich závist.

Takové jednání jest ohavností i před pozemskými lidmi, natož pak před Světlem a před Bohem!

Nyní však uhodí zápalný paprsek Božího hněvu do tohoto žalostného močálu a zničí vše, co se k němu druží v myšlení i jednání!

To nelze opravdu nazvati bojem. Ošklivost a odpor vystupuje při každé ráně, kterou čistý meč Boží musí uhoditi proti špíně, jsa k tomu donucen útoky temnot, které již poznávají svůj konec.

Člověk, který má v sobě ještě trochu sebeúcty, stáhne se prostě zpět, když se domnívá, že nenašel to, **v co** pro sebe doufal a řekne si, že se snad **sám** zmýlil, když očekával něco jiného. Nikdy se neukáže jako záludný a sprostý, není-li **v něm samém** zlo

a zlé sklony, které pak vybičovány temnotou, mohou se vystupňovati až do neuvěřitelných rozměrů.

K tomu také přispívá stoupající tlak Světla, který nutí jak zlé tak i dobré vlastnosti k poslednímu vyžití. Zvýšený tlak nutí je zesíleným pohybem k plnému **vyžití**.

V tomto neočekávaném propuknutí bude zlo současně s poslední platností sraženo a dobro vysoko pozvednuto. Nutnost projevit činem všechno to, co je v lidské duši skryto, dává popud k účinkům soudu jak pro jednotlivce tak i pro davy. Je to docela prostý děj, který budete moci den za dnem vždy zřetelněji pozorovati. Učte se z něj a osvojte si duchovní užitek!

Světový soud ve svém samočinném působení jest prostý a přirozený tak, jako svatá vůle Boží!

Sami vidíte, že označení boj jest příliš dobré pro nutné zničení takových zákeřníků, kteří ohrožují všechny cesty milostivě Bohem darované a vedoucí k míru ducha.

To není boj, nýbrž veliká **očista**, dílo osvobození ze Světla. Přece však je to pro Světlo jen **odporná** práce, protože temno zůstává až do nejzazších konců vždy stejné jako bylo vždycky: budící ošklivost, opovrženímhodné v každém svém činu. To není ani čestný ani úctyhodný protivník!

Světlo vůbec nemůže mít úctyhodných **protivníků**, protože všechno **opravdu** úctyhodné chce sloužit jen Světlu a nikdy temnotám.

To je úkol, který Světlo za vás, lidé, vykonává!

Vy, kteří jste všechno směli již **vědomě** spoluprožívat, hleďte v tom nalézt velikost Boží, jeho všemohoucnost a spravedlnost a jeho ... lásku!

Vždyť je to **láska**, když z této země odstraní ten morový dech a osvobodí vás od něj, abyste mohli stát plni **radosti** ve stvoření, které vám milostivě dal jako váš domov!

Vzdejte mu dík za toto veliké dílo lásky. Ne slovy, ale tím, že udržíte své myšlení čistým a budete myslet jen na **blaho** a mír svých bližních. Nikdy nepomýšlejte na to, jak byste jim mohli způsobit utrpení!